

Art. 2. Osoby objęte art. 1-ym winny się stawić, do Komisji Przeglądowych, które rozpoczną urzędowanie dnia 9 sierpnia r. b.

Wezwania osobiste do popisowych nie będą rozsyłane.

O miejscu, dniu i godzinie urzędowania Komisji Przeglądowych winni się popisowi dowiedzieć u wójta, względnie w magistracie.

Powołani, mający prawo do uzyskania ulg, lub odroczeń, winni przynieść ze sobą dokumenty, uzasadniające ich prawo do ulg, względnie odroczeń.

Art. 3. Winni nieusprawiedliwionego niestawiennictwa, będą karani w myśl ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 marca 1920 r. № 20 poz. 104).

Art. 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dn. 2 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:
w z. *Sosnkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Dunikowski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski

487.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie ograniczenia sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 7 ust. h. p. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. Ust. № 37 poz. 210), i wobec wprowadzenia sądów doraźnych (Dz. Ust. № 61 poz. 392, 393, 395, 396, 397, zarządzam niniejszem co następuje:

1) Upoważnia się władze administracyjne II instancji do wydania zakazu sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych w miejscowościach, w których zakaz ten dla utrzymania porządku i spokoju publicznego uznają za wskazany.

2) Upoważnia się Komisarza Rządu na st. miasto Warszawę do wydania zakazu pomienionego w ustępie 1-szym niniejszego rozporządzenia, na obszarze stoł. miasta Warszawy.

3) Co do rodzaju napojów objętych zakazem, rozmiaru ograniczeń, czasu trwania zakazu oraz wymiaru kary za przekroczenie zakazu, znajdują zastosowanie przepisy przewidziane w artykułach 1, 2, 7, ust. h. p. 2, art. 8 i 9 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. Ust. № 37 poz. 210).

4) Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 3 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

w z. *Dunikowski*

488.

PRZEPISY WYKONAWCZE

Ministra Spraw Wewnętrznych

do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie pociągania ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej.

Na zasadzie art. 1 i 5 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 64 poz. 425) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Obowiązek osobistych i rzeczowych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej obejmuje:

- a) roboty przy załadunku, wyładunku, przewiezieniu i rozmieszczeniu ludności i dobra ewakuowanego;
- b) dostarczenie podwód celem przewiezienia ludności i dobra ewakuowanego;
- c) udzielenie kwaterunku ludności ewakuowanej.

Art. 2. Osoby, powołane do osobistych świadczeń, mają na żądanie władzy stawić się z posiadanymi w chwili powołania własnymi narzędziami pracy, należącymi do nich środkami przewozowymi, tudzież inwentarzem pociągowym, niezbędnym dla obsługi dostarczonych przez nich środków przewozowych (rzemieślnicy, kopacze, woźnice i t. p.).

Art. 3. W zakres wymienionych w art. 1 czynności wchodzi kierownictwo i nadzór pracy oraz wykonywanie robót.

Art. 4. Osób, powołanych do osobistych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej, należy używać, uwzględniając ich zwyczajne zajęcie, względnie umysłowe i fizyczne uzdolnienie.

Art. 5. Powołanie ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej zarządzają władze administracyjne I i II-ej instancji (starostowie, komisarze rządu oraz magistraty miast o własnym statucie, urzędy wojewódzkie).

Art. 6. Władze administracyjne I-ej instancji powołują ludność do osobistych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej na przeciąg czasu nie dłuższy niż dni siedem.

Art. 7. Zwolnienie od osobistych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej z przyczyn, przewidzianych w art. 5, 6 i 10 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. № 67 poz. 401) przysługuje władzom administracyjnym, w ostatniej instancji Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.